

Berättelsen om Dhu al-Kifl i Koranen

Berättelsen om Dhu al-Kifl i Koranen

Namnet Dhu al-Kifl upprepas i Koranen två gånger:

Första gången i (al-Anbiya':85): {Isma'il, Idris och Dhu al-Kifl – alla hörde till de tåliga} .

Andra gången i (Sad:48): {Och minns Isma'il, al-Yasa' och Dhu al-Kifl – alla hörde till de goda}.

Ingen annan nämning av Dhu al-Kifl finns i Koranen utöver dessa två ställen.

De flesta uttolkare menar att Dhu al-Kifl var en profet bland profeterna över dem alla vare frid.

al-Razi sade: "De flesta menar att han var en profet."

ibn Kathir sade: "Vad gäller Dhu al-Kifl, så är det uppenbart av sammanhanget att han inte nämndes tillsammans med profeterna annat än att han själv var en profet."

al-Alusi sade: "Det tydliga i att Dhu al-Kifl nämns i raden av profeter är att han är en av dem, och detta är vad de flesta menar."

ibn Ashur sade: "Dhu al-Kifl är en profet. Man har tvistat om hans identitet.

Det har sagts att han är Ilyas, som i judarnas böcker kallas Elia. Det har sagts att han är al-Yasa's efterträdare i profetskapet bland Israels barn. Det mest sannolika är att han är 'Ūbadya, som har en bok bland judarnas profeter, den fjärde av de tolv små profeternas böcker."

Andra menade att Dhu al-Kifl inte var en profet, utan en rättfärdig man. Det har återberättats från Mujahid om Guds ord {Dhu al-Kifl}, att han var en rättfärdig man, inte en profet, som åtog sig för sin profet att ta hand om hans folk, leda dem och döma mellan dem med rättvisa. Han gjorde detta, och därför kallades han Dhu al-Kifl. Al-Qurtubi återgav i detta sammanhang att majoriteten menade att han inte var en profet. Detta går emot vad som återgivits från de flesta uttolkare. Al-Tabari, uttolkarnas ledare, stannade i denna fråga och fastslog varken att Dhu al-Kifl var profet eller att han inte var det.

al-Razi gav tre bevis för att Dhu al-Kifl var profet:

1. Att Dhu al-Kifl kan vara ett tillnamn eller ett namn. Det mest sannolika är att det är ett namn med betydelse. *Al-kifl* betyder "andel". Gud sade: {Han skall ge er två andelar av Sin barmhärtighet} (al-Hadid:28). Det mest sannolika är att Gud kallade honom så som en upphöjelse, och att hans andel var dubbel i gärning och belöning jämfört med andra. Eftersom det fanns profeter på hans tid, kan ingen som inte är profet vara bättre än profeterna.
2. Att Gud nämnde honom tillsammans med Isma'il och Idris, och syftet var att nämna de förträffliga bland Hans tjänare för att man skulle följa dem. Detta visar på hans profetskap.
3. Att suran kallas "Profeternas sura" (al-Anbiya'), och alla som Gud nämner där är profeter.

Koranen berättar inte någon historia om denne profet, utan nämner honom endast bland profeterna och beskriver honom som tålig och god.

Uttolkare återberättade från Ibn Abbas må Gud vara nöjd med honom: "En profet bland Israels barn fick kungadöme och profetskap. Gud uppenbarade för honom att Han ville ta hans själ. Han sade till Israels barn: Vem av er åtar sig att be hela natten, fasta hela dagen utan att bryta, och döma mellan människor utan att bli arg? Jag skall ge honom mitt kungadöme. En ung man reste sig och sade: Jag åtar mig detta. Profeten sade: Sitt ner, det finns äldre än du. Han ropade en andra och en tredje gång, och mannen reste sig och sade: Jag åtar mig detta.

Profeten gav honom sitt kungadöme, och han uppfyllde det han lovat. Iblis

avundades honom och kom till honom vid middagsvilan och sade: Jag har en man som är skyldig mig, men han vägrar. Skicka med mig någon som kan hämta honom. Han skickade med honom någon, och väntade tills han missade sin vila. Sedan bad han och tillbringade natten i bön.

Nästa dag kom Iblis igen vid middagsvilan och sade: Mannen finns på den plats jag nämnde. Vänta här tills jag hämtar honom. Han väntade tills han missade sin vila. Sedan kom Iblis och sade: Han flydde från mig. Dhu al-Kifl gick till sin bön och tillbringade natten i bön. Då visade Iblis sig och sade: Jag avundades dig för att Gud skyddade dig, och jag ville få dig att bryta ditt löfte. Gud tackade honom för detta och gjorde honom till profet, och han kallades Dhu al-Kifl." Liknande återberättades från Mujahid.

ibn Kathir återgav Ibn Abbas' berättelse utan kommentar, vilket tyder på att han accepterade den. Al-Qurtubi återgav från Ka'b en annan berättelse, liknande den.

Ibn Kathir återgav också från Imam Ahmad en hadith från Ibn Omar må Gud vara nöjd med honom: "Jag hörde Allahs Sändebud (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) säga en hadith, som jag hörde många gånger: 'Al-Kifl var en man bland Israels barn som inte avhöll sig från synd. En kvinna kom till honom, och han gav henne sextio dinarer för att ligga med henne. När han ville göra det, darrade hon och grät. Han sade: Varför gråter du? Har jag tvingat dig? Hon sade: Nej, men detta är en handling jag aldrig gjort förut, och behovet drev mig till det. Han sade: Gör du detta, fast du aldrig gjort det förut? Han lät henne gå och sade: Pengarna är dina. Sedan sade han: Vid Gud, al-Kifl skall aldrig mer trotsa Gud. Han dog den natten, och på hans dörr stod: Gud har förlåtit al-Kifl.'"

Ibn Kathir beskrev denna hadith som märklig och sade: "Denna hadith finns inte i de sex stora samlingarna, och dess kedja är märklig." Men den finns i at-Tirmidhis *Jami'*, med samma ord, och at-Tirmidhi sade: "Detta är en god hadith." Ibn Kathir sade om texten: "I denna återgivning står 'al-Kifl', utan tillägget 'Dhu'. Det kan vara en annan man." Al-Qurtubi återgav den med orden "Dhu al-Kifl", vilket är fel, eftersom det inte finns i Ahmads eller at-Tirmidhis versioner.

Det som bör tros om profeterna är deras skydd från synder och felsteg. Därför är det mest sannolikt att denna berättelse gäller en annan man som hette al-Kifl, inte profeten Dhu al-Kifl.

Det som bör hållas fast vid är Koranens berättelse. Den beskriver Dhu al-Kifl med två egenskaper:

1. Att han var bland de tåliga. Tålmod är profeters och rättfärdigas kännetecken.
 2. Att han var bland de goda, det vill säga de utvalda och rättfärdiga. Detta är en egenskap som han delar med andra profeter.
-
-

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«VÅRA FÖRÄLDRAR](#)

[BERÄTTELSEN OM PROFETEN LOT I KORANEN»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)